

ก.ก. 101
11 ก.ค. 65
10.55

สลค. (eMail)
สิ่ง: กว.ค.
รับที่: ร 7145/65
11 ก.ค. 2565 เวลา 10.45 น.

ที่ ทส ๐๓๐๙/ ๑๔๖๓

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงพญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ เช่นว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตราย และการกำจัด (Ban Amendment)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
๒. ผลการวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การค้า สุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมจากการให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ เช่นว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตราย และการกำจัด (Ban Amendment)
๓. ผลการรับฟังความคิดเห็นต่อการให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ
๔. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๓/๒๒๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๕
๕. สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ที่ กต ๐๙๐๒/๖๑๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕
๖. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการอนุสัญญาฯ เช่นว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้าย ข้ามแดนของเสียอันตรายและการกำจัด ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕
๗. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอเรื่อง การให้การยอมรับในข้อแก้ไข อนุสัญญาฯ เช่นว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตราย และการกำจัด (Ban Amendment) มาเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติว่าด้วย การเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗) รวมทั้งสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติในด้าน (๕) การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) กำกับการบริหารราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เห็นชอบให้นำ เรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ทั้งนี้...

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่เสนอ

๑.๑.๑ อนุสัญญาฯ เ渣ลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตราย และการกำจัด มีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อมจากการจัดการของเสียอันตรายลดการเกิดของเสียอันตรายและส่งเสริมการจัดการของเสียอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จำกัดการเคลื่อนย้ายของเสียอันตราย และมีระบบกฎหมายที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดน มีภาคีสมาชิกทั้งหมด ๑๘๙ ประเทศ โดยประเทศไทยเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ในลำดับที่ ๑๕๕ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑

๑.๑.๒ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ เ渣ลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด สมัยที่ ๓ (Third Meeting of the Conference of the Parties to the Basel Convention: COP3) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้รับรองการแก้ไขอนุสัญญาฯ เ渣ลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Ban Amendment) เพื่อห้ามการส่งออกของเสียอันตรายภายใต้อนุสัญญาฯ เพื่อการกำจัดขั้นสุดท้าย การใช้ช้า การรีไซเคิล และการนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ จากประเทศที่เป็นสมาชิกในกลุ่มองค์กรความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) ประชาคมยุโรป (European Communities: EC) และลิกเตนสไตน์ (ประเทศตามภาคผนวก VII ของอนุสัญญาฯ) ไปยังประเทศอื่น ๆ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยมีประเทศไทยสมาชิกให้การรับรองต่อการแก้ไขอนุสัญญาฯ แล้ว รวมทั้งสิ้น ๑๐๑ ประเทศ รวมถึงประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ เนgarabru ในดารุสซาลาม มาเลเซีย และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

๑.๑.๓ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ ๑๔ (COP14) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้รับรองการแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญาฯ เกี่ยวกับขยะพลาสติก และกำหนดให้มีผลบังคับใช้วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕

๑.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษในฐานะศูนย์ประสานงาน (Focal Point) ของอนุสัญญาฯ และฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอนุสัญญาฯ เ渣ลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด ได้พิจารณาการให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๒.๑ จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อเตรียมการให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ เ渣ล (Ban Amendment) ภายใต้คณะอนุกรรมการอนุสัญญาฯ ซึ่งคณะทำงานฯ มีความเห็นว่า การให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อปกป้องประเทศไทยกำลังพัฒนาในด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน อย่างไรก็ตาม การให้สัตยาบันฯ อาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบกิจการบางประเภท การค้า

และการลงทุนของประเทศไทย จึงได้มีมติมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การค้า และสิ่งแวดล้อม จากการให้สัตยาบันฯ อย่างละเอียด รอบคอบ และนำไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างกว้างขวาง ก่อนนำเสนอด้วยคณะกรรมการอนุสัญญาฯ เซลฯ ต่อไป

๑.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การค้า สุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมจากการให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ดังนี้

(๑) ประเทศไทยจะไม่ได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจมากนัก เนื่องจากที่ผ่านมาของเสียอันตรายที่นำเข้าในปริมาณมาก คือ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งปัจจุบันกรรมการค้าต่างประเทศได้ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ เพื่อยกเลิกการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์ ๔๗๘ รายการแล้ว สำหรับของเสียอันตรายประเภทอื่นที่เคยนำเข้า คือ ของเสียอันตรายที่มีส่วนประกอบของโลหะ มีการนำเข้าในปี ๒๕๖๐ และปี ๒๕๖๒ รวม ๖ ครั้ง เป็นการนำเข้าจากประเทศไทยในภาคผนวก VII จำนวน ๓ ครั้ง หากห้ามนำเข้าจากประเทศไทยในภาคผนวก VII จะสูญเสียรายได้จากการประกอบกิจกรรมประมาณ ๕.๑ ล้านบาท และในปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๔ ไม่มีการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ส่วนของเสียประเภทเศษพลาสติก จะไม่สามารถนำเข้าเศษพลาสติกที่มีคุณสมบัติเป็นของเสียอันตรายจากประเทศไทยในภาคผนวก VII เช่น เศษพลาสติกที่มีสารตะกั่ว (สารเติมแต่งเพื่อให้ทนความร้อนหรือทนไฟ) ขยะพลาสติกที่มีสารโพลีไบรเมเนทเทฟ ไดฟินิล อีเรอร์ (เพื่อเป็นสารหน่วงไฟ) เป็นต้น ส่วนเศษพลาสติกที่ต้องการการพิจารณาเป็นพิเศษ เช่น โพลีไวนิลคลอไรด์ ยังสามารถนำเข้าจากประเทศไทยในภาคผนวก VII ได้โดยต้องได้รับการยินยอมล่วงหน้า และต้องนำเข้ามาเพื่อรีไซเคิลอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเท่านั้น เศษพลาสติกอื่น เช่น โพลีเอทิลีน (PE) โพลีไพรีลีน (PP) โพลีเอทิลีนเทเรฟทาเลต (PET) ยังสามารถนำเข้าได้ภายใต้เงื่อนไขว่า ต้องเป็นเศษพลาสติกที่สะอาด และนำเข้ามาเพื่อรีไซเคิลในโรงงานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ การให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ จะสนับสนุนให้ธุรกิจการรีไซเคิลใช้วัตถุดิบภายในประเทศไทยมากขึ้น ทำให้เกิดระบบการรวบรวมของเสียอันตรายเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และพัฒนาเทคโนโลยีการรีไซเคิลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๒) ผลกระทบด้านการค้า คือ ขาดประเทศคู่ค้าในกลุ่มประเทศไทยในภาคผนวก VII ที่ยังไม่ได้ให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ อาทิ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และนิวซีแลนด์ ซึ่งทำให้ธุรกิจการรีไซเคิลอาจมีต้นทุนที่สูงขึ้น หากไม่สามารถจัดหาของเสียภายใต้ประเทศไทยได้อย่างเพียงพอ และอาจเป็นอุปสรรคต่อนโยบาย Circular Economy ของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมาการให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ จะใช้เป็นเครื่องมือเจรจาต่อรองด้านการค้าเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้

(๓) การให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ ทำให้ประเทศไทย มีภาพลักษณ์ที่ดีในเวทีโลก มีจุดยืนที่ชัดเจนด้านการปกป้องสิ่งแวดล้อม และลดความเสี่ยงด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อมจากการจัดการของเสียอันตรายที่นำเข้าจากประเทศไทยในภาคผนวก VII

๑.๒.๓ ผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ องค์กรเอกชน ภาคประชาชน) ต่อการให้การยอมรับการแก้ไขอนุสัญญาฯ เมื่อปี ๒๕๖๔ ทุกภาคส่วนไม่ขัดข้องต่อการให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ โดยมีประเด็นข้อห่วงกังวลว่า หากประเทศไทย ให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ ไปแล้ว ในระยะยาวเมื่อประเทศไทยต้องการส่งเสริมโมเดลเศรษฐกิจ BCG หรือ Circular Economy ประเทศไทยจะเสียโอกาสด้านการค้าการลงทุนจากประเทศในภาคผนวก VII รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ อย่างไรก็ตาม ข้อบทที่ ๑๑ ความตกลงทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคของอนุสัญญาฯ ได้เปิดช่องทางให้ประเทศไทยสามารถนำเข้าของเสียอันตรายจากประเทศในภาคผนวก VII ได้ โดยทำความตกลงทวิภาคี พหุภาคี หรือระดับภูมิภาค และมีเงื่อนไขว่าต้องนำมาจัดการอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และต้องดำเนินถึงผลประโยชน์ของประเทศไทย ซึ่งมีข้อดีคือ เป็นความตกลงระหว่างประเทศ จึงเพิ่มความมั่นใจในสินค้าที่นำเข้า สามารถติดตามตรวจสอบการนำเข้าได้ง่าย กำหนดปริมาณและระยะเวลาการนำเข้าได้ และลดความเสี่ยงจากการสำแดงเท็จ

๒. เหตุผลความจำเป็นที่จะต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

การให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ เป็นเรื่องที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย จึงเข้าข่ายที่จะต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗)

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

การแก้ไขอนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ดังนั้น ประเทศภาคีสมาชิก จึงต้องดำเนินการให้สัตยาบัน การยอมรับ การยืนยัน การให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ จึงเห็นควรเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยด่วน

๔. สาระสำคัญ ข้อที่เจจริย และข้อกฎหมาย

ข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ ว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตราย และการกำจัด มีความครอบคลุม ดังนี้

(๑) ห้ามประเทศตามภาคผนวก VII (ประเทศ OECD ประจำคมยุโรป และลิกเตนสไตน์) ส่งของเสียอันตรายทุกประเภท เพื่อนำไปกำจัดขั้นสุดท้าย โดยวิธีการตามภาคผนวก IV A (เช่น การฝังกลบ การเผา) ไปยังประเทศอื่นที่ไม่อยู่ในภาคผนวก VII

(๒) ห้ามประเทศตามภาคผนวก VII ส่งของเสียอันตรายที่ระบุในภาคผนวก (เว้นแต่ไม่เข้าข่ายลักษณะใดลักษณะหนึ่งตามภาคผนวก II) เพื่อนำไปกำจัดโดยวิธีการตามภาคผนวก IV B (เช่น การใช้ซ้ำ การรีไซเคิล การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ การพื้นฟูสภาพ) ไปยังประเทศอื่นที่ไม่อยู่ในภาคผนวก VII

(๓) การเพิ่มเติมภาคผนวกเกี่ยวกับขยะพลาสติก

(๑) ภาคผนวก II (Y 48) ขยายพลาสติกที่ต้องพิจารณาเป็นพิเศษ ทั้งนี้ หากให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ ยังสามารถนำเข้าจากประเทศภาคผนวก VII แต่จะมีเงื่อนไขว่าต้องมีการแจ้งการยืนยันล่วงหน้า และต้องเป็นพลาสติกที่สะอาดและนำมารีไซเคิลอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๒) ภาคผนวก...

(๒) ภาคผนวก VIII (A 3210) ขยะพลาสติกที่เป็นของเสียอันตราย ทั้งนี้ หากให้การยอมรับ ในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ จะไม่สามารถนำเข้าจากประเทศในภาคผนวก VII

(๓) ภาคผนวก IX จากบัญชี B 3010 เป็น B 3011 ขยะพลาสติกที่ไม่เป็นของเสียอันตราย นำเข้าเพื่อการรีไซเคิลอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเท่านั้น และเกือบจะปราศจากการปนเปื้อนและปนกับของเสียอื่น ทั้งนี้ หากให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ จะยังสามารถนำเข้าจากประเทศในภาคผนวก VII ได้ โดยไม่ต้องแจ้งการยินยอมล่วงหน้า แต่มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นพลาสติกที่สะอาดและนำ回来รีไซเคิลอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/ อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ประธานสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นด้านกฎหมายเพื่อเตรียมการให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ และ ๕ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

๔.๑.๑ ความเห็นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับประเทศไทย หากประسังค์จะให้การแก้ไขอนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับกับประเทศไทยก็ต้องดำเนินการส่งมอบสัตยาบันสารต่อผู้เก็บรักษาอนุสัญญา อันเป็นการแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันทางกฎหมายตามกฎหมายระหว่างประเทศ กรณีนี้จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งหากยืนยันได้ว่าการปฏิบัติตามข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ สามารถทำได้ตามกฎหมายภายในที่มีอยู่โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา อีกทั้งไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ กรณีนี้จะไม่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทยตามมาตรา ๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กรณีนี้จึงต้องเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ

๔.๑.๒ ความเห็นกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

(๑) ข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดห้ามให้ภาคีตามที่ระบุในภาคผนวก ๗ (ภาคีและรัฐอื่น ๆ ซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) สหภาพยุโรป และลิกเตนสไตน์) เคลื่อนย้ายของเสียอันตรายเพื่อดำเนินการกำจัดขั้นสุดท้าย การใช้ช้า การรีไซเคิล และการนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ ในรัฐที่ไม่ได้ระบุอยู่ในภาคผนวกดังกล่าว ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาฯ ว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด ซึ่งเป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ ข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ จึงเป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศและเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗ ของรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อนดำเนินการให้มีผลผูกพัน

๒) หากประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ ได้โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา ข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ ก็ไม่เป็นหนังสือสัญญา ประเภทที่ต้องออกพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา อย่างไรก็ได้ ยังต้องพิจารณาว่า ข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ เข้าข่ายเป็นหนังสือสัญญาอื่นที่อาจมีผลกระทำต่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้าหรือการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวางที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง หรือไม่ ซึ่งการพิจารณาดังกล่าว ส่วนราชการเจ้าของเรื่องต้องดำเนินถึงมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่องคำนิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓/๒๕๖๐ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

๓) หากส่วนราชการเจ้าของเรื่องพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ เป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสาม ที่อาจมีผลกระทำต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้า หรือการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวางตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ก็ต้องเสนอรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบต่อไป

๔) ตามข้อ ๑๙ วรรค ๓ ของอนุสัญญาฯ กำหนดวิธีการเข้าผูกพันตามการแก้ไข อนุสัญญาฯ ไว้เพียง ๔ วิธี ได้แก่ การให้สัตยาบัน (ratification) การให้ความเห็นชอบ (approval) การยืนยัน อย่างเป็นทางการ (formal confirmation) และการยอมรับ (acceptance) ดังนั้น ฝ่ายไทยจึงควรเลือกใช้วิธีการ เข้าผูกพันตามข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ โดยกรมควบคุมพิษยังคงต้องถือปฏิบัติตามขั้นตอนในข้อ ๒.๒ ของมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เรื่องแนวทางการปฏิบัติของส่วนราชการตามบทบัญญัติตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญฯ โดยอนุโลม

ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้วว่า การปฏิบัติตามข้อแก้ไข อนุสัญญาฯ ประเทศไทยดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น จึงไม่ต้องออก พระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง และพิจารณาแล้วว่า ข้อแก้ไข อนุสัญญาฯ ไม่เข้าข่ายเป็นหนังสือสัญญาอื่นตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสาม ที่อาจมีผลกระทำต่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้าหรือการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวาง ดังนั้น จึงไม่ต้องได้รับความเห็นชอบ ของรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง

๕.๒ คณะกรรมการอนุสัญญาฯ ในประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบต่อการให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ โดยให้ใช้คำว่า “การยอมรับ ในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ” แทนคำว่า “การให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ” รายละเอียดปรากฏตาม สิ่งที่ส่งมาด้วย ๖

๕.๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบต่อการให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ และมอบหมายให้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๗

๖. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณา ดังนี้

๖.๑ เท็นขอบต่อการให้การยอมรับในข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ เชลว่าด้วยการควบคุม การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Ban Amendment)

๖.๒ มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำตราสารการยอมรับ (Instrument of Acceptance) และส่งมอบให้เลขาธิการสหประชาชาติ ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำทราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายราúรุช ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ ก.๙/๔๘๕

โทร. ๐ ๒๑๘๘ ๒๔๑๔

โทรสาร ๐ ๒๒๘๘ ๕๓๘๓

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ hazwaste.pcd@gmail.com